

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YL

Sagsøgt: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Skal en hård landing, som dog ligger inden for et flys normale driftsområde, og som medfører en passagers tilskadekomst, betragtes som en ulykke, jf. artikel 17, stk. 1, i Konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, som den 28. maj 1999 blev vedtaget i Montreal, den 9. december 1999 blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og den 5. april 2001 blev godkendt ved Rådets beslutning 2001/539/EF⁽¹⁾?

⁽¹⁾ 2001/539/EF: Rådets afgørelse af 5.4.2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT 2001, L 194, s. 38).

Appel iværksat den 14. februar 2020 af Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. december 2019 i sag T-763/18, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« mod Europa-Kommissionen

(Sag C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi Kft. »Under likvidation« (ved ügyvéd L. Szabó)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold, og kendelsen afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 18. december 2019, Lazarus Szolgálató és Kereskedelmi mod Kommissionen (T-763/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:886), meddelt appellanten samme dag, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten hvad angår de spørgsmål, der var gestand for en formalitetsindsigelse, som ikke blev behandlet i kendelsen afsagt i første instans.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen, medmindre sagen hjemvises til Retten, i hvilket tilfælde der ikke umiddelbart træffes afgørelse om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen, og afgørelsen herom udsættes, indtil der træffes endelig afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter**I. Urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder. Utilstrækkelig begrundelse.**

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ikke tog behørigt hensyn til den retlige usikkerhed med hensyn til kendskabet til Kommissionens retsakter, der anfægtes.

Den af Retten anførte retspraksis omhandler kendskab vedrørende forekomsten af retsakter, der påvirker eller vedrører en sagsøger.

Appellanten anlagde sag til prøvelse af en national rets afgørelse om udsættelse, eftersom appellanten bestred, at Unionens stillingtagen til de omhandlede afgørelser fra Kommissionen udgjorde et spørgsmål, der gik forud for afgørelsen af appellansens erstatningssøgsmål. Det er udelukkende i den sag, som er genstand for den procesfuldmagt, de indbyrdes har udstedt, dvs. vedrørende det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, at appellanten og dennes repræsentant kan anses for at være en og samme person i retlig henseende.

Henset til, at de beføjelser, som appellanten havde overdraget til sin retlige repræsentant, alene vedrørte det erstatningssøgsmål, som var anlagt for den nationale retsinstant, var den retlige repræsentant hverken forpligtet til at informere appellanten eller til at begære indsigt i den fulde ordlyd af de anfægtede retsakter inden for en »rimelig frist« i EU-retlig forstand, eftersom hans fuldmagt ikke omfattede disse tilfælde. Alene appellanten selv kunne fremsætte en sådan begæring personligt fra det tidspunkt, hvor vedkommende fik kendskab til, at EU-lovgivningen påvirkede ham.

II. Urigtig fortolkning og anvendelse af retspraksis om en »rimelig frist«

Den af Retten nævnte retspraksis kan ikke anvendes på den foreliggende sag, idet omstændighederne i de anførte sager ikke svarer til omstændighederne i nærværende sag.

III. Urigtig kvalificering af Kommissionens skrivelse af 24. februar 2017

Den nationale retsinstant vedtog en afgørelse om at forkaste en af OPS Újpest Kft indgivet klage, idet denne ret herved støttede sig på sagsøgtets oplysningsskrivelse, hvilken afgørelse påvirkede appellansens interesser, idet den ændrede dennes retsstilling væsentligt, eftersom den nationale retsinstant på grundlag af den nævnte skrivelse fastslog, at de nationale myndigheder ulovligt havde ydet støtte.

IV. Tilsidesættelse af appellansens ret til forsvar. Tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 126 i Rettens procesreglement

Selv om Retten traf foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, anmodede den ikke parterne om at fremsætte bemærkninger til, om sagen var anlagt rettidigt. Det var i den appellerede kendelse, at Retten for første gang undersøgte spørgsmålet om sagsanlæg efter fristens udløb, og det var på grundlag af denne faktor, at den afviste sagen uden at give parterne, og navnlig appellanten, mulighed for at fremsætte argumenter eller gøre indsigelser herimod.

Eftersom den nævnte anmodning ikke blev fremsat, kunne appellanten ikke fremlægge et dokument, som kunne have støttet selskabets opfattelse af, at sagen var anlagt rettidigt.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 25. februar 2020 — Rottendorf Pharma GmbH mod Hauptzollamt Bielefeld

(Sag C-92/20)

(2020/C 201/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rottendorf Pharma GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Bielefeld